

Jeg kan oplyse, at Undervisningsministeriet allerede har drøftelser med de berørte parter for at være sikker på, at de, der skal administrere den lovgivning, er enige om fortolkningen af lovens bogstav, sådan at man ikke kommer i klemme i den konkrete sagsbehandling, når amtet, kommunen og de berørte organisationer skal have den nye kompetencefordeling til at fungere.

Med hensyn til klagenævnet er det værd at mærke sig, at det ikke er KL og Amtsrådsforeningen alene, men at der naturligvis også sidder eksperter inden for de berørte områder.

Sidst vil jeg sige, at jeg synes også, det er meget hensigtsmæssigt, at den endelige vedtagelse afventer afklaring med hensyn til byrdefordelingsdiskussionen, fordi vi jo har en fælles interesse i at sikre, at enkelte børn i små kommuner ikke bliver ofre for en u hensigtsmæssig byrdefordeling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget afgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Det repræsentative demokrati i uddannelsessystemet.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

Som vi alle ved, bliver man ikke født som demokrat. Der er mange steder i verden, hvor demokrati er en by i Danmark. Kun få hundrede kilometer fra os er der flere millioner mennesker, som indtil for 10 år siden ikke kendte til reelt demokrati, ikke vidste, hvad det vil sige at have indflydelse, at være medbestemmende.

Vi har lært, at den vigtigste forudsætning for demokrati er viden om, hvordan et demokratisk samfund fungerer, ikke kun i teorien, men også i praksis. Vi har i dag en dansk folkeskole, hvis formål bl.a. er netop at undervise og opdrage eleverne til at kunne tage aktivt del i et demokratisk samfund. Folkeskolen bliver dermed en meget central del af demokratiet.

Vi fødes jo ikke med et særligt demokratigen. Man skal lære, hvordan vi får ansvar, indflydelse og medbestemmelse. Vi skal lære demokrati. Demokrati er ikke en statisk størrelse, som de gamle grækere opfandt. Demokratiet udvikler sig og kan tilpasse sig alle lande, alle kulturer, alle personer og alle tider.

Især teknologien gør verden mindre dag for dag, og det betyder nye globale fællesskaber, men også nye udfordringer for de traditionelle fællesskaber, f.eks. nationalstaten, kernefamilien osv.

Samtidig ser vi i stigende grad organisationer og personer, der kæmper imod demokratiet: nynazister, autonome, dyrenes såkaldte befrielsesfront osv. Og i Sverige har vi alene inden for det sidste halve år set mord på og bomber og trusselsbreve mod antinazister.

Disse kræfter er nok nogle af de mest akutte trusler mod vore grundlæggende demokratiske spilleregler, og derfor er vi nødt til at slå hårdt ned på dem nu, men også samtidig lappe de huller, der har gjort dem mulige.

Svaret på den yderste højrefløjs trusler er hverken frygt eller afmagt, tværtimod; svaret er, at vi skal styrke de grundlæggende værdier for vort danske samfund, herunder ikke mindst demokratiet, fællesskabet, respekten for mangfoldigheden og forskelligheden.

Vi skal udvikle og forbedre demokratiet, så det passer til både de moderne tider og de moderne mennesker, og her spiller vores uddannelsessystem en nøglerolle. Gennem uddannelse kan vi give både nuværende og kommende generationer en ordentlig demokratisk ballast i bagagen, og det skylder vi dem.